

[Aksel Larsen.]

Behandlingen af det. Det er noget, man ikke kan laste mig for; jeg var andetsteds, dengang man begyndte at behandle det her paa Rigsdagen. Men jeg har bestræbt mig for at sætte mig ind i det i den Tid, der har været levnet under de sidste Maaneders meget forcerede Rigsdagsarbejde, og mener i hvert Fald at have snuset til det, saadan at jeg ved en lille Smule og maaske en lille Smule mere end mange af Tingets ærede Medlemmer, navnlig af dem, der kom ind ved det sidste Valg. Jeg har ud fra mit foreløbige Kendskab til Sagen dannet mig nogle Synspunkter, jeg selv tillægger en vis Vægt. Jeg har forsøgt at overbevise 15 Mands Udvalget om disse Synspunkters Rigtighed, men det har desværre ikke været mig muligt, i hvert Fald ikke i saa høj Grad, at det kom til at præge Flertalsbetænkningen. Og derfor vilde jeg meget gerne have Lov til i hvert Fald at faa disse Synspunkter fremlagt for dette Tings Medlemmer, inden man gaar til den endelige Afstemning ved tredie Behandling, hvormed denne Sag formentlig bliver definitivt afgjort, uanset at Behandlingen i det andet Ting endnu staar tilbage.

Lovforslaget tilsigter at bevare de bestaaende Forhold ved Limfjordens vestlige Udløb i videst mulig Udstrækning. Det tilsigter at sikre og bevare Limfjordstangerne og derved beskytte Limfjordsarealerne, og det tilsigter samtidig at tage Hensyn til de flest mulige Befolknings- og Erhvervsinteresser i hele dette store Omraade af Landet. Det vil imidlertid sige, navnlig dette sidste, at saa er Forslaget en Art Kompromis — jeg ved ikke, om man skal kalde det et politisk Kompromis. Man har villet tage Hensyn til Thyborøn Bys 1 400 Indbyggere; man har villet tage Hensyn til Fiskerne i Almindelighed og Vestkystfiskerne i Særdeleshed; man har villet tage Hensyn til de vestlige Limfjordsbyer og deres Opland; man har villet tage Hensyn til Landbrugerne ved Limfjorden; man har villet tage Hensyn til Søfarten, og man har ogsaa villet tage Hensyn til de sagkyndige Teknikere. Man har forsøgt at finde en Mellemproportional, hvorved man om end ikke tilfredsstillede alle disse Parter, som har modstridende Interesser og modstridende Synspunkter, saa dog i saa ringe Omfang som muligt fornærede nogen af dem eller stødte alt for alvorligt an mod deres Anskuelser.

Jeg anser ikke en Løsning, der er tilvejebragt paa denne Maade, for at være sagligt forsvarlig. Jeg er af den Mening, at

man maa i en saadan Sag først og fremmest tage Hensyn til den tekniske Sagkundskab og kun gennemføre, hvad den absolut mener forsvarligt og betryggende. Det udelukker ikke, at man samtidig tager andre Hensyn, som man naturligvis maa tage i et moderne Samfund, altsaa Hensynet til Erhvervslivet i de paagældende Egne; Søfart, Fiskeri, Landbrug o. s. v. Man maa tage visse sociale Hensyn: hvad vil der ske med Hensyn til Erhvervsmuligheder, Grundværdier o. s. v., hvis man vælger den ene og den anden Løsning? Man maa tage Hensyn til Byerne, til Havnene. Man maa tage disse Hensyn, men underordne dem under Hensynet til, hvad den tekniske Sagkundskab virkelig anser for at være en forsvarlig Løsning.

Hvad siger Teknikerne? Ja, de er jo uenige. Vi kender den tekniske Sagkundskabs Opfattelse af Problemet fra den tekniske Kommission, der for 10 Aar siden blev nedsat, og som temmelig kategorisk erklærede: der er intet andet at gøre end totalt at lukke Limfjorden mod Vest. Vi har mødt andre Teknikere, som kom med forskellige andre Forslag til enten Lukning eller kun delvis Lukning paa anden Maade end det Forslag, vi er stillet overfor her, og vi har faaet at vide i Forbindelse med Fremsettelsen af dette Forslag, at Teknikerne mener betinget at kunne sige god for det. Jeg mener, det er rigtigt at faa det fastslaaet her, at den tekniske Sagkundskab — naar man tager det ret begrænset, nemlig Vandbygningsvæsenets Ingeniører —, angaaende dette foreliggende Projekt over Thyborøn-Problemet ogsaa i Dag siger: det eneste ideale, det eneste helt rigtige er at lukke totalt, og dernæst siger: hvis man skal bevare de nuværende Tilstande, saa er dette Forslag det rigtige, og det kan teknisk forsvares. Jeg vil gerne have Lov til at understrege dette: hvis man skal bevare de nuværende Tilstande i videst mulig Udstrækning.

Altsaa, hvis man stiller Teknikerne over for Problemet saaledes: vi vil have bevaret en Indsejling til Limfjorden fra Vest, og den skal være ved Thyborøn, saa siger de: saa er der ingen anden Løsning end denne, saa er det det rigtige. Det forekommer mig, at dette er en meget betinget Anbefaling fra Teknikernes Side, det er en meget betinget Garanti for, at denne Løsning er den rigtige.

Her er vi ved det, der forekommer mig at være en Grundfejl i det forudgaaende Arbejde med denne Sag. Naar man har Teknikerne, saa maa man stille sine Spørgsmaal